

Beata Futro. PLASTYKA. KLASA 6. ROK SZKOLNY 2024/2025. Wymagania edukacyjne w oparciu o program nauczania autorstwa p. Marzeny Kwiecień z wydawnictwa Mac Edukacja zgodny z nową podstawą programową.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny w zakresie wiedzy i umiejętności

Temat lekcji	Liczba godzin	Treści nauczania	ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
Uwaga: Aby uzyskać kolejną, wyższą ocenę, uczeń musi opanować wiedzę i umiejętności z poprzedniego poziomu. Uczeń:							
1. Wprowadzenie do sztuki starożytnej Grecji i Rzymu.	1 (1)	<ul style="list-style-type: none"> Pojęcie stylu w sztuce. Najważniejsze budowle antyku: Partenon, Erechtejon, Koloseum, Panteon Cechy stylowe architektury antycznej. Porządki w architekturze starożytnej Grecji: dorycki, joński, koryncki. Typy budowli występujące w starożytnym Rzymie: forum, akwedukt, łuk triumfalny. Antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury. Zabytki w najbliższej okolicy i ich związki z kulturą antyku. Powiązania pomiędzy elementami stylowymi następujących po sobie epok. 	<ul style="list-style-type: none"> rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach określonego przez nauczyciela stylu antycznego wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki, i potrafi je rozpoznać na fotografiach. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi nazwać elementy trzech porządków w architekturze greckiej i opisać ich cechy stylowe. wymienia poszczególne typy budowli występujące w starożytnym Rzymie: forum, akwedukt, łuk triumfalny, termy 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury potrafi nazwać i rozpoznać na fotografiach najważniejsze budowle antyku: Partenon, Erechtejon, Koloseum, Panteon 	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega powiązania pomiędzy elementami stylowymi następujących po sobie epok i odnajduje inspiracje nimi we współczesnej kulturze wizualnej. analizuje dzieła sztuki antycznej pod względem formy, tematu i treści. analizuje zabytki w swojej najbliższej okolicy pod kątem ich związków z kulturą antyku. Potrafi zaprojektować (szkic ołówkowy) fasadę współczesnego budynku inspirowanego jednym z porządków architektonicznych starożytnej Grecji. 	<ul style="list-style-type: none"> twórco interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych, poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego, omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej. w pełni samodzielnie poszukuje twórczych rozwiązań w zakresie projektowania budowli inspirowanej antykem.
2. Architektoniczne porządki w starożytnej Grecji.	1 (2)	<ul style="list-style-type: none"> Pojęcia: kolumna, łuk, arkada. Wyznaczniki architektury greckiej: symetria, rytm, harmonia, Styl w architekturze starożytnej Grecji. Budowa kolumny, łuku i arkady. Budowa kolumny: <i>kapitel, trzon, baza</i>. Porządki w architekturze greckiej: <i>dorycki, joński, koryncki</i>; Znaczenie pojęcia <i>kariatyda</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki i potrafi rozpoznać je na fotografiach lub rycinach, opisuje style w architekturze starożytnej Grecji tworzy prace inspirowane antykiem, stosując określoną technikę plastyczną na płaszczyźnie. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada i rozpoznać te elementy stylowe w poszczególnych budowlach wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej tworzy własny projekt łuku triumfalnego przypominający tego typu budowlę z zastosowaniem arkady. 	<ul style="list-style-type: none"> zna budowę kolumny: baza, trzon, kapitel. tworzy własny projekt łuku triumfalnego, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku arkadowym. 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje różnice w konstrukcji kolumn reprezentujących trzy porządki architektoniczne, wyjaśnia pojęcie kariatydy. 	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego.
3. Malarstwo greckie. Projekt wazy.	1 (3)	<ul style="list-style-type: none"> Pojęcie ceramiki; <i>źródłostów</i> tego słowa Wazy greckie jako naczynia użytkowe o różnych kształtach. Dwa style malowania waz w starożytnej Grecji: czarnofiguralny i czerwonofiguralny. Tematy w zdobieniach waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne. Motywy dekoracyjne waz: meander, palmeta, ornament falowy i astragal. Projektowanie kształtu i dekoracji wazy w technice <i>sgraffito</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i> wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofiguralny i czerwonofiguralny tworzy własną pracę plastyczną, stosując zbliżone do greckich motywy dekoracyjne w formie rysunku lub wycinanki. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia tematykę zdobień waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne 	<ul style="list-style-type: none"> rozróżnia motywy dekoracyjne takie jak: meander, palmeta, ornament falowy i astragal tworzy własną pracę plastyczną, starannie wykonując greckie motywy dekoracyjne na projekcie wazy greckiej. 	<ul style="list-style-type: none"> kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego tworzy własną pracę plastyczną, starannie wykonując greckie motywy dekoracyjne jak np. meander, palmeta, ornament falowy i astragal na projekcie wazy greckiej. 	<ul style="list-style-type: none"> twórco poszukuje własnych form ekspresji potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego np. posługując się w pracy techniką <i>sgraffito</i>.
4-5. Starożytna rzeźba grecka i rzymska; ich specyfika i cechy stylowe.	2 (4,5)	<ul style="list-style-type: none"> Przykłady dzieł sztuki starożytnej w zakresie rzeźby; portret jako temat. Cechy charakterystyczne antycznej stylistyki w rzeźbie greckiej i rzymskiej. Nazwiska wielkich twórców i tytuły ich dzieł z okresu antyku: Fidiasz (Atena Partenos, Zeus Olimpijski), Poliklet (Doryforos), Myron (Dyskobol) Nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu. Sposób przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji w rzeźbie greckiej; powstanie kanonów proporcji człowieka. Portret realistyczny w rzeźbie rzymskiej; portret konny. 	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje najważniejsze dzieła sztuki starożytnej w zakresie rzeźby i podaje ich przykłady zna nazwiska największych rzeźbiarzy czasów antyku: Fidiasz, Poliklet i potrafi wymienić ich najważniejsze dzieła: Fidiasz - Atena Partenos; Poliklet - Doryforos zna podstawową różnicę, czym się różni starożytna rzeźba grecka od rzymskiej stara się wykonać portret o możliwie największym podobieństwie do modelu, uważnie obserwując jego cechy (praca w parach). 	<ul style="list-style-type: none"> kształtuje umiejętności rozpoznawania cech charakterystycznych antycznej stylistyki w sztuce zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu rozpoznaje pomnik konny Marka Aureliusza charakteryzuje rzeźbę grecką pod względem sposobu przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje portret realistyczny oraz portret konny w rzeźbie podaje przykłady słynnych pomników konnych w Polsce: portret ks. Józefa Poniatowskiego i portret Jana III Sobieskiego, doskonali możliwości percepcyjne rozwiąza wrażliwość estetyczną. 	<ul style="list-style-type: none"> doskonali umiejętność opisu, porównywania, klasyfikacji i uogólniania rozwiąza motywację do poznania źródeł kultury europejskiej, dostrzegając rolę portretów konnych (władców, osób znaczących) w propagandzie narodowej. 	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych, kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego, poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego, omawia rolę środków artystycznych zastosowanych w pracy plastycznej.

<p>6-7. Romanizm i gotyk, czyli style średniowiecznej.</p>	<p>2 (6,7)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Funkcje architektury romańskiej. • Polskie zabytki architektury romańskiej ze szczególnym uwzględnieniem zabytków Krakowa. • Funkcje rzeźby i malarstwa romańskiego. • Funkcje architektury gotyckiej • Polskie zabytki architektury gotyckiej ze szczególnym uwzględnieniem zabytków Krakowa – tzw. gotyk krakowski kościoły: Mariacki, św. Katarzyny i katedra na Wawelu oraz Collegium Maius • Nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • Definicje pojęć: witraż, maswerk, rozeta, luk przyporowy; : luk przyporowy, sklepienie kolebkowe, sklepienie krzyżowe i krzyżowo-żebrowe. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa w średniowieczu • wymienia najważniejsze polskie zabytki architektury romańskiej (Tum pod Łęczycą, kościół św. Andrzeja w Krakowie) • zna funkcje architektury gotyckiej. • wymienia najważniejsze polskie zabytki architektury gotyckiej (zabytki krakowskie: kościoły: Mariacki, św. Katarzyny i katedra na Wawelu oraz Collegium Maius; kościół NMP w Gdańsku) 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze polskie zabytki architektury gotyckiej (zabytki krakowskie: kościoły: Mariacki, św. Katarzyny i katedra na Wawelu oraz Collegium Maius; kościół NMP w Gdańsku) i potrafi je wskazać na fotografiach. • potrafi wykonać szkic ołówkowy budowlę inspirowany elementami stylu gotyckiego - portal 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich. • definiuje pojęcia: luk arkadowy, luk ostry, witraż, maswerk. • wie, czym charakteryzuje się gotyk krakowski. • potrafi wykonać szkic ołówkowy budowlę inspirowany elementami stylu gotyckiego np. strzeliste okna 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: luk przyporowy, sklepienie kolebkowe, sklepienie krzyżowe i krzyżowo-żebrowe. • potrafi wykonać szkic ołówkowy budowlę inspirowany elementami stylu gotyckiego - witrażem 	<ul style="list-style-type: none"> • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych, • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego, • potrafi wykonać szkic ołówkowy budowlę inspirowany wybranym przez siebie elementem stylu gotyckiego, • potrafi uzasadnić wybór elementu gotyckiego użytego w swojej pracy.
<p>8. Funkcje rzeźby w romanizmie i gotyku.</p>	<p>1 (8)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli. • Religijny charakter sztuki średniowiecznej. • Związki rzeźby średniowiecznej z architekturą sakralną w romanizmie • Zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, styl pięknych madonn, ołtarz Wita Stwosza, portale w poszczególnych kościołach (np. oryginalny portal w kość. św. Trójcy w Krakowie), • Cechy charakterystyczne portali średniowiecznych • Inspirowanie się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza w działaniu plastycznym. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi . 	<ul style="list-style-type: none"> • Zna najważniejsze zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, ołtarz Wita Stwosza i rozpoznaje je na fotografiach, • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza ze szczególnym uwzględnieniem zabytków w sztuce polskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozpoznaje i omawia zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, styl pięknych madonn (Madonna z Krużlowej), ołtarz Wita Stwosza oraz krucyfik w kość. Mariackim w Krakowie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy charakterystyczne portali średniowiecznych i potrafi je omówić na konkretnym przykładzie, • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza 	<ul style="list-style-type: none"> • poszukuje sposobu własnego wyrazu artystycznego, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza • omawia rolę środków plastycznych wykorzystanych w ćwiczeniu plastycznym • kształci umiejętności dokonywania wartościowania estetycznego.
<p>9. Zamek średniowieczny – cechy stylowe.</p>	<p>1 (9)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zamek jako zamknięty zespół budowli obronnych (np. wałów, murów, wież, baszt itp.) oraz zabudowań mieszkalnych. • Zamki warowne – elementy charakterystyczne: wysokie, grube mury otaczające budowlę, wieża ostatecznej obrony – stóp, ufortyfikowane wejścia, często wyposażone w kraty (brony) i mosty zwodzone, małe otwory okienne (<i>biforia</i>, <i>triforia</i>) umieszczone wysoko na zewnątrz murów, kaplica i dziedziniec, przeszkody terenowe na zewnątrz budowli (np. dodatkowe mury, wały, fosy, mosty zwodzone, ewentualnie dodatkowe fortyfikacje),mury zakończone blankami, baszty w linii murów. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje co się składa na średniowieczny zamek (np. wały, mury, wieże, baszty itp.), zabudowania mieszkalne. • wymienia typy budowli średniowiecznych • potrafi narysować przykładowy zamek z uwzględnieniem podstawowych jego elementów (np. wały, mury, wieże, baszty fosy, mosty zwodzone) 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje średniowieczny zamek warowny, używając takich pojęć, jak: <i>fortyfikacje</i>, <i>blanki</i>, <i>brona</i>, <i>stóp</i>, <i>fosa</i>, <i>most zwodzony</i>, <i>wieża</i>, <i>baszta</i> i potrafi opisać ich funkcje 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje średniowieczny zamek warowny, używając takich pojęć, jak: ufortyfikowane wejścia wyposażone w kraty (brony), małe otwory okienne umieszczone wysoko na zewnątrz murów, kaplica, dziedziniec, przeszkody terenowe na zewnątrz budowli (np. mury zakończone blankami, baszty w linii murów) • potrafi wykonać estetyczną i oryginalną pracę plastyczną średniowiecznego zamku warownego, z uwzględnieniem jego funkcjonalności. 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi wykonać estetyczną i oryginalną pracę plastyczną inspirowaną średniowieczną warownią zamku, z uwzględnieniem jego funkcjonalności, z wykorzystaniem takich elementów jak <i>biforia</i>, <i>triforia</i>, czy małe okienka strzelnicze. 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi wykorzystać specyficzne środki wyrazu artystycznego do otrzymania zamierzonego celu w swojej pracy plastycznej i uzasadnić swój wybór.
<p>10. Dekoracyjne inicjały w inkunabułach.</p>	<p>1 (10)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Formy malarstwa średniowiecznego. • Pochodzenie i znaczenie nazwy <i>iluminacja</i>, czyli zdobnictwo książkowe w postaci: ozdobnych linii i inicjałów, złoceń, dekoracyjnych miniatur figuralnych wykonywanych farbami wodnymi na papierze cienkim pędzelkiem. • Definicje: <i>inkunabuły</i>, <i>iluminatorstwo</i>, <i>inicjał</i> oraz <i>bordiura</i>. • Projektowanie barwnego inicjału lub bordiury inspirowanych wzorami średniowiecza. 	<ul style="list-style-type: none"> • wylicza formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (<i>miniatury</i>) • projektuje barwny inicjał opierając się na wzorach średniowiecza. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje miniatury (iluminacje) jako elementy sztuki zdobienia książek. • rozróżnia formy miniatur średniowiecznych: inicjały i bordiury. • zna pojęcia: <i>inkunabuły</i>, <i>iluminatorstwo</i>, <i>inicjał</i> oraz <i>bordiura</i>. • projektuje swój barwny inicjał inspirowany się średniowiecznym iluminatorstwem. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia: <i>inkunabuły</i>, <i>iluminatorstwo</i>, <i>inicjał</i> oraz <i>bordiura</i> i potrafi sformułować własną definicję tych pojęć, 	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu Plastycznego, • samodzielnie projektuje swój barwny inicjał inspirowany się średniowiecznym iluminatorstwem z uwzględnieniem proporcji liter i ich zestawień. 	<ul style="list-style-type: none"> • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych, • samodzielnie wyszukuje potrzebne szczegóły do wykonania pracy plastycznej; poszukuje własnych, oryginalnych metod wyrazu artystycznego. • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego
<p>11. Architektura renesansu we Włoszech i w Polsce.</p>	<p>2 (11, 12)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Antyczne źródła sztuki renesansu. • Wyznaczniki architektury renesansowej: symetria, rytm, harmonia, • Pojęcia: elewacja, fasada, arkada, bęben, kopuła, latarnia, budowla na planie centralnym, kolumnada, portyk, tympanon, attyka, maszkaron, krążganki, tempietto, • Polska architektura doby renesansu: kaplica Zygmuntowska, Zamek Królewski na Wawelu, rynek Zamościa, ratusz w Poznaniu, kamienice w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą, • Wybitni architekci renesansu i ich dzieła: Brunelleschi, Palladio, Michelangelo Buonarroti (kopuła bazyliki św. Piotra w Rzymie) • Porównanie dzieł architektury antycznej i renesansowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wie, że renesans rozpoczął się we Włoszech, • wymienia wyznaczniki architektury renesansowej: symetria, rytm, harmonia, • zna pojęcia: elewacja, fasada, arkada, kopuła, budowla na planie centralnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna przynajmniej jednego wybitnego architekta renesansu: np. Michelangelo Buonarroti (kopuła bazyliki św. Piotra w Rzymie), • zna pojęcia: attyka, maszkaron, • zna dwie najśłynniejsze budowle renesansowe w Polsce: kaplica Zygmuntowska i Zamek Królewski na Wawelu i potrafi je rozpoznać na zdjęciach, • potrafi naskizować budowlę z elementami renesansowymi: arkadami i attyką 	<ul style="list-style-type: none"> • zna nazwiska wybitnych architektów renesansu: Brunelleschi, Palladio, • porównuje dzieła architektury antycznej i renesansowej, • zna słynne budowle renesansowe w Polsce: ratusz w Poznaniu, rynek Zamościa, kamienice w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą i potrafi je rozpoznać na zdjęciach, 	<ul style="list-style-type: none"> • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych • zna pojęcia: bęben, latarnia, budowla na planie centralnym, kolumnada, portyk, • zna słynne budowle renesansowe w Polsce: Sukiennice w Krakowie i kamienice w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą, i potrafi je rozpoznać na zdjęciach, • potrafi naskizować budowlę z elementami renesansowymi: kopułą na bębnie z latarnią. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia: portyk, tympanon, krążganki, tempietto i potrafi je wskazać na reprodukcjach architektury renesansowej, • poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej, • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych.

13. Malarstwo renesansu – trzech tytanów renesansu włoskiego i ich dzieła.	1 (13)	<ul style="list-style-type: none"> Antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu. Charakterystyczne dzieła malarskie okresu renesansu, Pojęcia: kompozycja zamknięta, fresk, perspektywa zbieżna (linearna), malarska i powietrzna, Wybrane przykłady malarstwa renesansu. Sylwetki artystyczne trzech „titanów renesansu”, ich najbardziej reprezentatywne dzieła: Leonardo da Vinci (Mona Liza), Michał Anioł Buonarroti (freski w Kaplicy Sykstyńskiej, rzeźba Dawida), Rafael Santi (Madonna Sykstyńska). Znajomość rodzajów perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i ich zasady: p. zbieżna, p. malarska, p. powietrzna. 	<ul style="list-style-type: none"> zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne: Leonardo da Vinci, Michał Anioł, Rafael Santi, wie, że w epoce renesansu stosowano perspektywę zbieżną i potrafi wskazać ją na wybranych obrazach. 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach, wie, że w epoce renesansu stosowano perspektywę zbieżną i potrafi ją rozpoznać na wybranych dziełach tej epoki, wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne oraz opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła: Leonardo da Vinci (Mona Liza), Michał Anioł Buonarroti (freski w Kaplicy Sykstyńskiej, rzeźba Dawida), Rafael Santi (Madonna Sykstyńska), potrafi wyjaśnić na czym polega wytyczanie perspektywy zbieżnej i po co się ją stosuje 	<ul style="list-style-type: none"> wie, co to jest perspektywa malarska i jakie zasady obowiązują przy jej tworzeniu, potrafi wyjaśnić na czym polega perspektywa malarska i w jakim celu się ją stosuje, rozumie pojęcie „człowiek renesansu” i potrafi podać prostą definicję, potrafi wykonać pracę plastyczną inspirowaną przez dzieła artystów renesansowych 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu (zbieżna, malarska, powietrzna) i opisuje ich zasady, 	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych. omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w samodzielnie wykonanej pracy plastycznej,
14. Rzeźba renesansowa jako wyraz idealnej formy	1 (14)	<ul style="list-style-type: none"> Przykłady rzeźby renesansu: rzeźba portretowa, pomnikowa o charakterze sepulkralnym, posąg konny, najważniejsi rzeźbiarze okresu renesansu: Donatello, Verrocchio, Michał Anioł Buonarroti 	<ul style="list-style-type: none"> zna antyczne źródła inspiracji dla rzeźby renesansu wymienia dwóch najbardziej znanych rzeźbiarzy epoki: Donatello, Michał Anioł, wie, że w epoce renesansu tworzone posągi konne i rzeźby pomnikowe. 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia najbardziej znanych rzeźbiarzy epoki: Donatello, Verrocchio, Michał Anioł Buonarroti i potrafi rozpoznać po jednej z ich prac. 	<ul style="list-style-type: none"> wykonuje pracę plastyczną inspirowaną rzeźbą renesansu włoskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych. omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w samodzielnie wykonanej pracy plastycznej.
15. Perspektywa zbieżna, zasady i cel jej wytyczania	1 (15)	<ul style="list-style-type: none"> Perspektywa jako sposób przedstawiania trójwymiarowych obiektów i przestrzeni na płaszczyźnie obrazu. Zasady perspektywy zbieżnej. Pojęcia linii horyzontu i punktu zbiegu. Perspektywa z jednym punktem zbiegu. 	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej 	<ul style="list-style-type: none"> stosuje wiedzę o zasadach wykreślenia perspektywy zbieżnej w praktyce 	<ul style="list-style-type: none"> rozróżnia perspektywę zbieżną czołową i boczną. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wyjaśnić zasady wykreślenia brył w perspektywie zbieżnej posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> projektuje rysunek, świadomie stosując środki formalne wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną.
16-17. Sztuka baroku i klasycyzmu, w tym klasycyzm stanisławowski	2 (16-17)	<ul style="list-style-type: none"> Elementy sztuki baroku: Pojęcia: <i>weduta</i>, <i>świątlocień</i>, <i>tenebryzm</i>, Cechy stylu barokowego w dziełach sztuki. Wybrane elementy z zakresu stylu klasycystycznego, Cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej (umiar, prostota, wzorem jest architektura antyku i renesansu) Wartości polskiego dziedzictwa kulturowego okresu stanisławowskiego, Porównanie architektury, rzeźby oraz malarstwa baroku i klasycyzmu – cechy wspólne i różnice, Najważniejsi artyści stylu baroku (Caravaggio, Artemisia Gentileschi, Peter Paul Rubens, Rembrandt van Rijn) i klasycyzmu w Polsce (Piotr Norblin, Bernardo Belotto zwany Canaletto) i w Europie (Jean-Louis David, Antonio Canova, Berthold Thorwaldsen), Kontekst kultury europejskiej w polskim dziedzictwie kulturowym. 	<ul style="list-style-type: none"> poznaje elementy kultury baroku kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej charakteryzuje, wyróżnia podstawowe cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej, wie, co to znaczy okres stanisławowski oraz z panowaniem którego króla należy go kojarzyć, Tworzy pracę plastyczną inspirowaną twórczością Canaletta (Bernardo Belotto). 	<ul style="list-style-type: none"> zna nazwiska najważniejszych twórców stylu barokowego w malarstwie - Peter Paul Rubens i Rembrandt van Rijn i potrafi rozpoznać ich styl, zna nazwiska najważniejszych twórców stylu klasycystycznego - Jean-Louis David, Antonio Canova, docenia polskie dziedzictwo kulturowe. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia nazwiska najważniejszych artystów stylu baroku i klasycyzmu w Polsce i w Europie: Caravaggio, Peter Paul Rubens, Rembrandt van Rijn; Piotr Norblin, Bernardo Belotto zwany Canaletto, Jean-Louis David, Antonio Canova, Berthold Thorwaldsen. porównuje architekturę, rzeźbę oraz malarstwo baroku i klasycyzmu – znajduje cechy wspólne i różnice. Tworzy pracę plastyczną inspirowaną twórczością Canaletta (Bernardo Belotto) z uwzględnieniem konkretnych szczegółów <i>wedut</i> Warszawy. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia nazwiska najważniejszych artystów klasycyzmu pracujących w Polsce lub dla polskich klientów: Piotr Norblin, Bernardo Belotto zwany Canaletto, Antonio Canova, Berthold Thorwaldsen. zna pojęcia: <i>weduta</i>, <i>tenebryzm</i>, dostrzega kontekst kultury europejskiej w polskim dziedzictwie kulturowym. 	<ul style="list-style-type: none"> Zna pojęcia: <i>weduta</i>, <i>tenebryzm</i> i potrafi skojarzyć z ważnymi twórcami omawianych epok, rozwiąza twórcze myślenie i kreatywność dokonywa wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej.
18-19. Projekt ogrodu w stylu francuskim.	2 (18-19)	<ul style="list-style-type: none"> Ogrody barokowe jako rozległe układy przestrzenne. Pojęcia : <i>parter ogrodowy</i>, <i>gabinety</i>, <i>boskiety</i> Charakterystyczne cechy typowych ogrodów francuskich: regularna kompozycja, zwykle symetryczna względem głównej alejki biegnącej przez środek ogrodu, aleje, szpalery, labirynty i punkty widokowe. Ogród barokowy jako ułożony według określonego wzoru dywan roślinny. Zespoły pałacowoogrodowe w Europie: Wersal we Francji, w Polsce – Wilanów. Wykonanie pracy plastycznej - planu (widok z góry) ogrodu barokowego. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia najważniejsze cechy ogrodu barokowego potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia najbardziej znane ogrody barokowe: Wersal we Francji, a w Polsce – Wilanów oraz potrafi je rozróżnić, Projektuje ogród barokowy – widok z góry. 	<ul style="list-style-type: none"> zna znaczenie pojęć: <i>parter ogrodowy</i>, <i>gabinety</i>, <i>boskiety</i> rozpoznaje wybrane dzieła, należące do europejskiego dziedzictwa kultury, postrzegając je w kontekście miejsca tradycji we współczesnej kulturze 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia charakterystyczne cechy ogrodu barokowego (francuskiego): powiązanie z architekturą pałacową, rozległy i skomplikowany układ obejmujący aleje, dziedzińce, salony ogrodowe z parterami, gabinetami i boskietami. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego, potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną.
20. Na modę nie ma rady, czyli niezwykle fryzury XVIII wieku.	1 (20)	<ul style="list-style-type: none"> Definicje pojęć: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych Cechy stylowe baroku i rokoka Fryzury barokowe – ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok Wpływ stylistyki baroku na sztukę fryzjerską 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych tworzy nową fryzurę inspirowaną przez fryzury barokową – projektuje uczesanie dla siebie lub innych. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi uzasadnić wpływ baroku na sztukę fryzjerską opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i opisuje cechy stylowe baroku i rokoka stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze. 	<ul style="list-style-type: none"> dokonyuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze, tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych.

<p>21. Romantyzm i realizm w malarstwie.</p>	<p>1 (21)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Definicje pojęć: romantyzm, realizm. Cechy malarstwa romantycznego. Charakterystyka malarstwa realistycznego. Porównanie dzieł malarskich romantyzmu i realizmu. Romantyzm jako wyraz oryginalności twórczej artystów i ich indywidualnych przeżyć. Artyści: Eugène Delacroix (<i>Wolność wiodąca lud na barykady</i>) Piotr Michałowski – polski przedstawiciel romantyzmu. Realizm – obrazy związane z rzeczywistością. Ukazywały codzienne życie ludzi, ich ciężką pracę, zwyczaje Gustave Courbet (<i>Kamieniarze</i>). Specyfika nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) w działalności twórczej. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy malarstwa romantycznego i realistycznego stara się obserwować swoje otoczenie i narysować to co widzi, w sposób najbardziej zbliżony do realistycznego. 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: romantyzm, realizm 	<ul style="list-style-type: none"> porównuje dzieła malarskie romantyzmu i realizmu twórców Delacroix i Courbet wykorzystuje wiedzę o specyfice nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) we własnej działalności twórczej. 	<ul style="list-style-type: none"> poszukuje sposobu własnego wyrazu, artystycznego twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> inspiruje się dziełami sztuki do wykonania własnego – oryginalnego projektu aktywnie ogląda i analizuje dzieła dotyczące tematu lekcji.
<p>22-23. Impresjonizm, rewolucja w malarstwie XIX wieku.</p>	<p>2 (22,23)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Impresjoniści – artyści, którzy zapoczątkowali nowe widzenie pejzażu w malarstwie, malowanego z plenerze. Pojęcia: impresjonizm, puentylizm, dywizjonizm, postimpresjonizm Przedstawiciele impresjonizmu: Claude Monet (<i>Impresja, wschód słońca</i>), Georges Seurat (<i>Niedzielne popołudnie na wyspie Grande Jatte</i>). Inspirowanie się obrazami impresjonistów, postimpresjonistów i malowanie marnej natury lub pejzażu metodą dywizjonizmu lub puentylizmu. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku wymienia nowe metody malowania: dywizjonizm i puentylizm potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i potrafi zdefiniować nowe metody malowania: dywizjonizm i puentylizm. wymienia imię i nazwisko autora obrazu, od którego pochodzi nazwa impresjonizm – Claude Monet i tytuł tego dzieła: <i>Impresja, wschód słońca</i> maluje pejzaż inspirując się obrazem Moneta <i>Impresja, wschód słońca</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> Zna przedstawicieli impresjonizmu: Claude'a Moneta (<i>Impresja, wschód słońca</i>), Georges'a Seurat a (<i>Niedzielne popołudnie na wyspie Grande Jatte</i>). wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku (studiowanie zmienności natury, wzajemnych relacji światła i cienia w otoczeniu, zmian koloru w zależności od pory dnia) 	<ul style="list-style-type: none"> wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną eksperymentuje, odkrywa i wykorzystuje własne, twórcze sposoby rozwiązywania problemów plastycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego wyraża treści emocjonalne w indywidualnej twórczości plastycznej.
<p>24. Twórczość S. Wyspiańskiego – malarstwo i sztuka użytkowa.</p>	<p>1 (24)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cechy charakterystyczne dla stylu secesji. Twórczość w zakresie sztuki użytkowej i Stanisława Wyspiańskiego Design, czyli piękno wokół nas. 	<ul style="list-style-type: none"> komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji, Tworzy pracę plastyczną inspirowaną twórczością S. Wyspiańskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> Tworzy pracę plastyczną inspirowaną malarstwem ściennym S. Wyspiańskiego. połączenia wrażliwość estetyczną na piękno przyrody oraz przedmiotów codziennego użytku. 	<ul style="list-style-type: none"> Zna wszechstronną twórczość w zakresie malarstwa, scenografii teatralnej, sztuki użytkowej, typografii i projektowania graficznego (plakaty). 	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje pracę plastyczną oryginalnie i twórczo inspirując się dziełami w technice pasteli suchych przez Wyspiańskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> omawia rolę środków plastycznych zastosowanych przez siebie w pracy plastycznej poszukuje własny sposób wyrazu artystycznego.
<p>25. Nowe kierunki w sztuce 1. połowy XX wieku – malarstwo i rzeźba.</p>	<p>1 (25)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Twórczość wielkich rzeźbiarzy XX wieku – Henry Moore'a i Aleksandra Caldera, Pojęcia: <i>fowizm</i> (Henry Matisse), <i>abstrakcjonizm</i> (Wasilij Kandinsky) – podobieństwa i różnice między kierunkami w malarstwie XX wieku. Rzeźba mobilna - mobile art. – Aleksander Calder 	<ul style="list-style-type: none"> zna wybrane nurty i kierunki sztuki współczesnej fowizm, abstrakcjonizm, Wykonuje rzeźbę mobilną z dowolnych materiałów. 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, Zna twórczość przedstawicieli: fowizmu Henry'ego Moora i abstrakcjonizmu Wasilija Kandinsky'ego 	<ul style="list-style-type: none"> Wykonuje rzeźbę mobilną z materiałów recyklingowych. rozwija zdolność myślenia abstrakcyjnego. 	<ul style="list-style-type: none"> dokonyuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość. 	<ul style="list-style-type: none"> poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej.
<p>26-27. Surrealizm, czyli gra wyobraźni, skojarzeń i snów.</p>	<p>2 (26,27)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego, Techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, frottaż, przedmioty gotowe (ready made), Tworzenie pracy plastycznej poprzez uruchomienie wyobraźni, marzeń, swobodnych skojarzeń. 	<ul style="list-style-type: none"> uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykłe skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi, doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki. 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działać w sposób intuicyjny doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki potrafi pracować w zespole. 	<ul style="list-style-type: none"> zna techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, montaż, assemblage, przedmioty gotowe, dekalomania, frottage, fumage, coulage, film) podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działać w sposób intuicyjny w kontakcie z własną podświadomością, uruchomić wyobraźnię, marzenia, dopuścić i zaufać grze swobodnych skojarzeń doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki potrafi pracować w zespole. 	<ul style="list-style-type: none"> czepie ze swoich wewnętrznych zasobów, intuicji, przeczuć oryginalnie i twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych. 	<ul style="list-style-type: none"> omawia funkcje i znaczenie zastosowanych przez siebie środków plastycznych poszukuje sposobu własnego wyrazu artystycznego.

29. Muzeum wyobraźni – najpopularniejsze muzea i aplikacje w świecie wirtualnym dotyczące sztuk pięknych.	1 (29)	<ul style="list-style-type: none"> •Znaczenie terminów muzeum, wystawa, kolekcja, wernisaż, kurator wystawy. • Historia, rola i funkcje muzeum. • Edukacyjna funkcja muzeów. • Muzea narodowe i ich znaczenie dla kultury narodu. 	<ul style="list-style-type: none"> •uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł. •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je. •wie, czym jest muzeum narodowe. 	<ul style="list-style-type: none"> •poznaje nazwy najważniejszych muzeów na świecie • zapoznaje się z ofertą muzeów w najbliższej okolicy miejsca zamieszkania. 	<ul style="list-style-type: none"> •poznaje nazwy najważniejszych muzeów na świecie i wybiera jedno z nich, by zapoznać się z ofertą zwiedzania. •utrwała nawyk aktywnego poszukiwania informacji, 	<ul style="list-style-type: none"> •wyjaśnia pojęcia: muzeum, kolekcja, wystawa stała, czasowa, galeria, wernisaż, kurator wystawy, •poznaje najważniejsze muzea Krakowa i wybiera jedno z nich, by zapoznać się z ofertą zwiedzania i innych aktywności (spotkania z twórcami, kuratorami, kuratorskie zwiedzanie, warsztaty). 	<ul style="list-style-type: none"> •rozwija twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze •kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego, •poznaje najważniejsze historyczne muzeum Krakowa i jego oddziały: wybiera jedno z nich, by zapoznać się z ofertą zwiedzania i innych aktywności (spotkania z twórcami, kuratorami, kuratorskie zwiedzanie, warsztaty) • Potrafi zachęcić innych uczniów do skorzystania z kulturalnej oferty muzeów.
30. Sylwetki wybranych polskich twórców ludowych	1 (30)	<ul style="list-style-type: none"> • Pojęcia: etnografia, sztuka ludowa, twórca ludowy, • Cele i funkcje muzeum etnograficznego. • Rola muzeów etnograficznych w obecnych czasach. • Sylwetki i dzieła twórców ludowych - Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksovej lub Romana Śledzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna twórczość wybranego artysty ludowego • wypowiada się na temat jego twórczości • tworzy pracę plastyczną inspirowaną twórczością wybranego artysty ludowego. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia: etnografia, sztuka ludowa, twórca ludowy, • wyraża własne opinie, zachowując tolerancję wobec odmiennych od własnych sądów. 	<ul style="list-style-type: none"> • zna pojęcia: etnografia, sztuka ludowa, twórca ludowy i potrafi sformułować definicje tych pojęć • zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: np. Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksovej i Romana Śledzia 	<ul style="list-style-type: none"> • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuki ludowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych

Ogólna informacja o kryterium ocen prac plastycznych.

Na plastyce – zgodnie z podstawą programową - oceniany jest przede wszystkim wkład pracy ucznia włożony w wykonanie zadania na lekcji (czas poświęcony na wykonanie danej pracy).

Aby uczeń mógł otrzymać ocenę bardzo dobrą za pracę plastyczną wykonaną na lekcji powinna ona:

1. być zgodna z tematem oraz wykonana:
2. z materiałów plastycznych, które zaleci nauczyciel (np. proszę wykonać szkic ołówkiem, czyli nie kredką, długopisem itd.)
3. na formacie zaleconym przez nauczyciela (np. A5, czyli nie A4 i nie A3; uczniowie będą poinformowani dokładnie, o jaki format chodzi)
4. w kolorystyce zaleconej przez nauczyciela np. w barwach ciepłych, stosując określone środki artystyczne np. cienko kładziona farba, lub grubo kładziona, czyli kryjąca

Na ocenę celującą uczeń powinien wykazać się kreatywnością, ująć temat samodzielnie i indywidualnie, a więc nie odtwórczo, czyli nie korzystając z materiałów ułatwiających pracę np. ze wzorów podanych przez nauczyciela.

Innym sposobem na otrzymanie oceny celującej jest udział w konkursach plastycznych. Warunkiem udziału jest wykonanie przez ucznia pracy plastycznej na lekcji plastyki, ukończenie jej oraz dostarczenie nauczycielowi w czasie regulaminowym zgody rodzica na udział dziecka w konkursie.

Uwaga: Dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nauczyciel stosuje dostosowania, które umożliwią wykonanie zadania (osiągnięcie sukcesu) zgodnie z możliwościami psychofizycznymi tychże uczniów.